

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2113/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александар Зиројевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Милутин Радоичић из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1362/18 од 24.01.2019. године, у седници одржаној 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1362/18 од 24.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1362/18 од 24.01.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 762/16 од 12.12.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је ништав члан 2. уговора о зајму закључен између тужених ВВ из ... као зајмодавца и ББ из ... као зајмопримца који је оверен код јавног бележника Милијане Милосављевић под бројем УОП ...-... од 04.04.2016. године као и заложна изјава потписана од стране ББ из ... пред јавним бележником Милијаном Милосављевић под бројем ОПУ ...-... од 04.04.2016. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ВВ да тужили на име трошкова парничног поступка исплати 60.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1362/18 од 24.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена

пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени ВВ је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Тужиља је поднела одговор на ревизију захтевајући трошкове његовог састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер примена чл. 171. и 174. Породичног закона није спорна у судској пракси, није потребно ново тумачење права нити тужени у ревизији указује на судске одлуке којима је на други начин решено ово правно питање.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора поднета је 03.10.2016. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер ти трошкови нису били неопходни ради одлучивања о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић